

**ORDINUL MINISTERULUI CULTURII NR. 2.260 din 18 aprilie 2008 privind aprobarea
Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice,**
publicat în *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 540 din 17 iulie 2008, cu modificările și
completările ulterioare

ART. 1

Se aprobă Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ART. 3

Prezentul ordin se publică în *Monitorul Oficial al României*, Partea I.

ART. 4

La data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minimale de evidență a monumentelor istorice, publicat în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 448 din 24 iunie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA 1

**NORME METODOLOGICE
de clasare și inventariere a monumentelor istorice**

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

Clasarea și inventarierea monumentelor istorice se realizează potrivit dispozițiilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, și ale prezentelor norme metodologice emise de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, cu avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

ART. 2

Clasarea este procedura prin care se conferă regim de monument istoric unui bun imobil, conform art. 8 din Legea nr. 422/2001, republicată.

ART. 3

(1) Inventarierea este un ansamblu de proceduri cu ajutorul cărora sunt identificate - prin cercetare și analiză științifică - acele bunuri imobile care datorită caracteristicilor lor sunt susceptibile de a fi clasate ca monumente istorice.

(2) Inventarierea are un caracter sistematic, în analiza tuturor categoriilor de bunuri imobile inventariate fiind folosită o metodă unică.

(3) Inventarierea monumentelor istorice constă în procedura de alcătuire a fișei analitice și minimale a fiecărui monument, în care sunt consemnate informațiile tehnice și științifice, toate intervențiile

umane, precum și modificările naturale survenite în decursul timpului, în condițiile Legii nr. 422/2001, republicată, și potrivit prezentelor norme metodologice.

CAP. 2

Procedura de realizare a fișei monumentului

ART. 4

(1) Fișa analitică de inventariere a unui monument istoric, prevăzută în anexa nr. 2, este realizată de către un specialist atestat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, potrivit legii, din cadrul Serviciului de monumente istorice din serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.

(2) În cazul în care în cadrul serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național nu este încadrat un specialist atestat, fișa analitică de inventariere este realizată de către un expert sau specialist atestat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, potrivit legii.

ART. 5

(1) Etapele pe care specialistul sau, după caz, expertul prevăzut la art. 4 trebuie să le urmeze în vederea realizării fișei analitice de inventariere a unui monument istoric sunt următoarele:

a) cercetarea pe teren a monumentului istoric, urmărindu-se:

- verificarea denumirii oficiale, a denumirilor anterioare și, după caz, a hramului bisericii sau a denumirii ansamblului;

- verificarea adresei corecte;

- descrierea sumară a imobilului;

- stabilirea datei construirii, a istoricului și a stării de conservare;

- schița planului de situație;

- fotografiile ale imobilului;

b) obținerea de informații de la autoritatea administrației publice locale în legătură cu:

- regimul juridic al proprietății, actual și anterior;

- planul cadastral al imobilului;

- reglementările urbanistice în care se înscrie imobilul;

c) obținerea de informații bibliografice și de arhivă:

- stabilirea ctitorului, a finanțatorului sau a autorului, după caz;

- stabilirea lucrărilor anterioare de restaurare;

- cercetarea altor surse de documentare.

(2) Fișa analitică de inventariere a unui monument istoric se redactează astfel:

a) inserarea codului;

b) sinteza informațiilor asupra fiecărui capitol și câmp din fișă;

c) completarea câmpurilor fișei;

d) introducerea datelor conform instrucțiunilor cuprinse în anexa nr. 4.

(3) Fișa analitică de inventariere completată potrivit alin. (1) este transmisă, atât pe suport hârtie, cât și magnetic, Direcției monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, unde este înregistrată de către inspectorul de zonă.

(4) Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național transmite fișa analitică de inventariere prevăzută la alin. (2) Institutului Național al Monumentelor Istorice, în vederea verificării criteriilor de clasare utilizate.

ART. 6

(1) Lista monumentelor istorice se întocmește de către specialiștii Direcției științifice din cadrul Institutului Național al Monumentelor Istorice, potrivit art. 4 și 5, cu avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, după caz, al Comisiei Naționale de Arheologie.

(2) Lista monumentelor istorice se aprobă prin ordin al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se actualizează conform legii.

(3) Lista monumentelor istorice cuprinsă în anexa nr. 1 stă la baza întocmirii cadastrului de specialitate al monumentelor istorice, a planurilor de amenajare a teritoriului și a planurilor urbanistice.

CAP. 3

Criteria de clasare a bunurilor imobile

ART. 7

(1) Criteriul de clasare este un standard calitativ și cantitativ pe baza căruia se evaluează semnificația și importanța culturală a bunurilor imobile și se determină categoria juridică și grupa valorică a patrimoniului cultural național imobil din care fac parte aceste bunuri, respectiv grupa A sau B de monumente istorice.

(2) Clasarea unui imobil se realizează în baza următoarelor criterii:

- a) criteriul vechimii;
- b) criteriul referitor la valoarea arhitecturală, artistică și urbanistică;
- c) criteriul referitor la frecvență (raritate și unicitate);
- d) criteriul referitor la valoarea memorial-simbolică.

ART. 8

(1) Calificativele acordate unui imobil în baza criteriului vechimii sunt următoarele*1):

- a) imobil ridicat până în anul 1775 - excepțional;
- b) imobil ridicat între anii 1775 - 1830 - foarte mare;
- c) imobil ridicat între anii 1830 - 1870 - mare;
- d) imobil ridicat între anii 1870 - 1920 - medie;
- e) imobil ridicat între anii 1920 - 1960 - mică;
- f) imobil ridicat după anul 1960 - nulă.

(2) Evaluarea în baza criteriului vechimii este ponderată de autenticitatea concepției, materialelor și procedeele de construcție și a amplasamentului, invers proporțional cu vechimea imobilului.

(3) La acordarea calificativelor în baza criteriului vechimii se au în vedere și:

- a) vechimea inițială a imobilului și a intervențiilor ulterioare;
- b) vechimea elementelor componente ale imobilului;
- c) vestigiile arheologice atestate, aparținând unor imobile anterioare celui care face obiectul evaluării;
- d) ponderea elementelor componente, provenite din intervențiile ulterioare ridicării imobilului.

ART. 9

(1) Criteriul referitor la valoarea arhitecturală, artistică și urbanistică are drept scop stabilirea valorii imobilului din punct de vedere estetic, funcțional și tehnic.

(2) Calificativele acordate în baza criteriului referitor la valoarea arhitecturală, artistică și urbanistică sunt: excepțional, foarte mare, mare, medie, mică.

(3) La acordarea calificativelor în baza criteriului referitor la valoarea arhitecturală, artistică și urbanistică se au în vedere:

- a) coerența planimetrică și structurală, precum și concepția tehnică;
- b) reprezentativitatea pentru o epocă istorică, un autor sau stil;
- c) semnificația pentru o anumită arie istorico-geografică;
- d) plastica arhitecturală a fațadelor și a interioarelor;
- e) componente artistice valoroase;

- f) valoarea diferitelor părți componente și ponderea celor care conferă imobilului un anumit caracter;
- g) relația cu contextul urban și natural, apartenența la un ansamblu sau sit construit ori natural, păstrat parțial sau total;
- h) reprezentativitatea în cadrul unui program, unor politici urbane sau al unor tipologii.

ART. 10

(1) Criteriul referitor la frecvență (raritate și unicitate) are drept scop stabilirea valorii imobilului din punctul de vedere al frecvenței și rarității imobilului, componentelor acestuia sau a ansamblului.

(2) Calificativele acordate în baza criteriului referitor la frecvență sunt: excepțională, foarte mare, mare, medie, mică.

(3) La acordarea calificativelor în baza criteriului referitor la frecvență (raritate și unicitate) se au în vedere:

- a) unicitatea imobilului, componentelor sau ansamblului;
- b) dacă reprezintă cap de serie pentru o zonă istorico-geografică, etnografică sau pentru un autor;
- c) raritatea sau apartenența la o serie restrânsă pentru o zonă istorico-geografică, etnografică sau pentru o perioadă istorică;
- d) tipicitatea pentru o zonă istorico-geografică, etnografică, pentru un stil sau pentru o epocă;
- e) frecvența obiectivelor valoroase într-un ansamblu istoric constituit.

ART. 11

(1) Criteriul referitor la valoarea memorial-simbolică are drept scop stabilirea valorii imobilului din punctul de vedere al simbolisticii pe care acesta o prezintă.

(2) La acordarea calificativelor în baza criteriului referitor la valoarea memorial-simbolică se au în vedere:

- a) imobilele legate de anumite momente și locuri istorice, culturale, politice sau sociale, precum și cele reprezentative pentru anumite personalități;
- b) construcțiile anterioare dispărute, de importanță istorică recunoscută, atestate prin orice surse, documentare sau arheologice;
- c) prezența în memoria comunității, la nivel european, național sau local;
- d) dacă imobilul respectiv este legat de anumite tradiții locale.

ART. 12

(1) În vederea clasării unui imobil în grupa A a monumentelor istorice este necesară:

- a) acordarea cel puțin a unui calificativ excepțional, cu excepția imobilelor incluse în Lista patrimoniului mondial și a celor din Lista indicativă de includere în Lista patrimoniului mondial;
- b) acordarea cel puțin a calificativului mare la toate criteriile de clasare, cu excepția criteriului referitor la valoarea memorial-simbolică;
- c) acordarea cel puțin a unui calificativ foarte mare, a unui calificativ mare și a unui calificativ medie.

(2) În vederea clasării unui imobil în grupa B a monumentelor istorice este necesară acordarea a cel puțin 3 calificative medie, cu excepția cazurilor în care, în funcție de zona istorico-geografică, la criteriul vechime se acordă calificativul mică.

CAP. 4

Procedura de clasare a bunurilor imobile

ART. 13

Procedura de clasare se declanșează de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, astfel:

1. din oficiu, în următoarele situații:

- a) pentru bunurile imobile aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

- b) pentru bunurile imobile aflate în proprietatea cultelor religioase;
- c) pentru bunurile imobile descoperite întâmplător sau în cadrul unor cercetări arheologice sistematice;

2. la cererea sau, după caz, la propunerea:

- a) proprietarului bunului imobil;
- b) primarului localității, a consiliului local sau județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, pe al cărui teritoriu administrativ se află bunul imobil în cauză;
- c) Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, a Comisiei Naționale de Arheologie sau a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;
- d) asociațiilor și fundațiilor legal constituite, cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice;
- e) instituțiilor publice cu atribuții în domeniu.

ART. 14

(1) Dosarul de clasare cuprinde:

1. documentația tehnică:

- a) fișa analitică de inventariere întocmită de serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în a cărui rază teritorială se află imobilul;
- b) planuri de situație;
- c) releveul actual al imobilului;
- d) *fotografii ale imobilului, ale împrejurimilor și ale sitului, după caz;*
- e) date referitoare la folosința imobilului;
- f) expertiza tehnică (depunerea la dosarul de clasare a expertizei tehnice este facultativă);

2. documentația istorică: studiul istorico-arhitectural întocmit de un specialist atestat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național în domeniul monumentelor istorice;

3. documentația privind situația juridică:

a) copii legalizate de pe actele care atestă dreptul de proprietate sau alte drepturi reale asupra imobilului ori acte emise de autoritățile administrației publice locale competente teritorial certificând situația proprietății asupra imobilului, conform evidențelor compartimentelor de impozite și taxe locale proprii sau aflate în subordinea acestora;

b) copii ale planului cadastral și ale cărții funciare;

4. acte administrative:

a) cerere, în cazurile prevăzute la art. 13 pct. 2;

b) referatul de specialitate al serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național;

c) avizul comisiei zonale a monumentelor istorice, cu precizarea propunerii de clasare în grupa A sau, după caz, în grupa B a monumentelor istorice;

d) avizul Secțiunii de evidență a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(2) La cererea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, Institutul Național al Monumentelor Istorice fundamentează din punct de vedere științific clasarea monumentelor istorice.

(3) În cazul în care dosarul de clasare este incomplet, Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național solicită serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în termen de 15 zile de la primirea dosarului, completarea acestuia.

(4) Serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național are obligația de a completa dosarul de clasare în termen de 15 zile de la comunicarea solicitării de completare.

ART. 15

(1) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național au obligația de a comunica neîntârziat declanșarea procedurii de clasare sau de declasare, după caz,

proprietarului, titularului dreptului de administrare sau, respectiv, titularului altui drept real asupra bunului imobil.

(2) De la data comunicării către proprietar sau către titularul altor drepturi reale a declanșării procedurii de clasare și până la publicarea ordinului de clasare sau până la comunicarea neclasării, după caz, dar nu mai mult de 12 luni, bunului imobil în cauză i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

ART. 16

(1) În termen de 30 de zile de la primirea dosarului de clasare, Comisia Națională de Arheologie și/sau Comisia Națională a Monumentelor Istorice, în urma analizării dosarului, adoptă, după caz, hotărârea de clasare sau de neclasare.

(2) Bunul imobil în privința căruia Comisia Națională a Monumentelor Istorice a adoptat hotărârea de clasare se clasează prin ordin al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Comunicarea de clasare sau de declasare, respectiv, după caz, răspunsul motivat privind neclasarea sau nedeclasarea se comunică proprietarului și titularilor altor drepturi reale, precum și autorității administrației publice locale de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii lor de la Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național sau de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, după caz.

ART. 17

(1) Ordinul de clasare sau avizul negativ poate fi contestat de proprietarul bunului imobil în cauză la Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) Contestația se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(3) Comunicarea de clasare, de declasare sau răspunsul privind neclasarea sau nedeclasarea poate fi contestată/contestat de proprietarul bunului imobil în cauză la Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar contestația se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(4) La data rămânerii definitive a comunicării de declasare sau de la data comunicării răspunsului privind neclasarea, regimul de monument istoric al bunului încetează, iar reluarea procedurii de clasare sau de declasare nu poate interveni înainte de 3 ani, în absența descoperirii unor elemente noi care să o justifice.

(5) În situația introducerii unei acțiuni în contencios administrativ împotriva ordinului de clasare sau a comunicării declasării procedurii de clasare, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă asupra bunului imobil în cauză se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

ART. 18

(1) Ordinul de clasare sau de declasare se publică prin grija Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

(2) Calitatea de monument istoric a bunului imobil respectiv se înscrie de către proprietar, fără taxă, în cartea funciară, în termen de 30 de zile de la data publicării ordinului de clasare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 19

(1) În termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului de clasare, serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național întocmesc și comunică proprietarului obligația privind folosința monumentului istoric, în care sunt precizate condițiile și regulile de utilizare sau de exploatare și de

întreținere a bunului imobil în cauză și care însoțește pe tot parcursul existenței imobilului actele de proprietate, de concesiune sau de închiriere a imobilului în cauză.

(2) Obligația privind folosința monumentului istoric este servitute constituită în folosul imobilului și se înscrie în cartea funciară de către proprietar în termen de 30 de zile de la data comunicării ei.

ART. 20

Calitatea de monument istoric este marcată în mod obligatoriu pe bunul imobil printr-un însemn distinctiv amplasat de reprezentanții primăriilor, în condițiile legii.

CAP. 5

Procedura de declasare a bunurilor imobile

ART. 21

(1) Declasarea este procedura de radiere din Lista monumentelor istorice a unui bun imobil sau a unei părți din acesta, prin menționarea în listă a ordinului de declasare.

(2) Declasarea monumentelor istorice urmează aceeași procedură prevăzută pentru clasare, fiind declanșată din oficiu în oricare dintre situațiile următoare:

a) descărcarea de sarcină arheologică, în cazul siturilor arheologice, conform avizului Comisiei Naționale de Arheologie;

b) dispariția monumentului istoric;

c) constatarea pierderii calității de monument istoric.

(3) Erorile materiale din Lista monumentelor istorice pot fi îndreptate din oficiu sau în urma solicitării oricărei persoane interesate.

(4) Dosarul de declasare se întocmește de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național și se înaintează Direcției monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.

(5) Dosarul de declasare este întocmit potrivit prevederilor art. 14 alin. (1), după caz.

(5)¹ Pentru situația prevăzută la alin. (2) lit. b), dosarul de declasare cuprinde documentele prevăzute la art. 14 alin. (1), după caz, precum și Nota de constatare, elaborată conform modelului din anexa nr. 5.

(6) Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național analizează dosarul de declasare, îl supune spre avizare Comisiei Naționale de Arheologie și/sau Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și înaintează ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național propunerea de declasare.

(7) În cazul în care dosarul de declasare este incomplet, Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național solicită serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în termen de 15 zile de la primirea dosarului, completarea acestuia.

(8) Serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național are obligația de a completa dosarul de declasare în termen de 15 zile de la comunicarea solicitării de completare.

(9) În privința procedurii de declasare sunt aplicabile prevederile art. 14 și ale art. 17 alin. (1).

CAP. 6

Procedura de schimbare a grupei valorice de clasare

ART. 22

(1) Schimbarea grupei de clasare a monumentelor istorice se face potrivit procedurii prevăzute pentru clasare.

(2) Dosarul de schimbare a grupei de clasare se întocmește de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național și se înaintează Direcției monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii,

Cultelor și Patrimoniului Național în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii sau, după caz, a propunerii prevăzute la art. 13 pct. 2.

(3) Dosarul de schimbare a grupei de clasare este întocmit potrivit prevederilor art. 14 alin. (1), după caz.

(4) Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național analizează dosarul de schimbare a grupei de clasare, îl supune spre avizare Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, după caz, înaintează ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național propunerea de schimbare a grupei de clasare.

(5) În cazul în care dosarul de schimbare a grupei de clasare este incomplet, Direcția monumente istorice, arheologie, peisaje culturale și zone protejate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național solicită serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în termen de 15 zile de la primirea dosarului, completarea acestuia.

(6) Serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național are obligația de a completa dosarul de schimbare a grupei de clasare în termen de 15 zile de la comunicarea solicitării de completare.

(7) În privința procedurii de schimbare a grupei de clasare sunt aplicabile prevederile art. 15 și 18.

CAP. 7

Procedura de clasare de urgență a bunurilor imobile

ART. 23

(1) *Clasarea de urgență este procedura excepțională prin care un bun imobil aflat în pericol iminent de distrugere sau de alterare fizică este clasat în grupa A sau B, după caz, în vederea luării măsurilor urgente necesare pentru salvarea sa.*

(2) *Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național pot declanșa procedura de clasare de urgență din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.*

(3) *Declanșarea procedurii de clasare de urgență se efectuează în maximum 3 zile de la identificarea situației imobilului sau de la înregistrarea solicitării privind situația imobilului, pe baza notei de constatare elaborate de delegatul serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, al muzeului județean, respectiv al Muzeului Municipiului București, sau al autorităților administrației publice locale, după caz.*

(4) *Solicitarea declanșării procedurii de clasare de urgență se adresează direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.*

(5) *Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național comunică imediat, în scris, declanșarea procedurii de clasare de urgență a imobilului în Lista monumentelor istorice următoarelor persoane/instituții:*

- *proprietarilor și titularilor altor drepturi reale asupra bunului imobil;*
- *primarului localității pe al cărui teritoriu administrativ se află bunul imobil;*
- *serviciului specializat din cadrul inspectoratului de poliție competent teritorial;*
- *inspectoratului de stat în construcții competent teritorial.*

(6) *De la data comunicării declanșării procedurii de clasare de urgență până la finalizarea procedurii, imobilului i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.*

(7) *Împotriva declanșării procedurii de clasare de urgență sau a ordinului de clasare de urgență proprietarul se poate adresa instanței de contencios administrativ.*

(8) *Până la soluționarea litigiului, bunului imobil în cauză i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.*

(9) *La solicitarea serviciilor deconcentrate ale Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, proprietarii imobilelor propuse pentru clasare din oficiu sau de urgență vor transmite acestora documentele necesare completării dosarului de clasare.*

ART. 24 * Abrogat**

ART. 25

Dosarul de clasare va fi completat de către serviciul public deconcentrat din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în termen de 60 de zile de la declanșarea procedurii de clasare de urgență, și va cuprinde documentația prevăzută la art. 14 alin. (1), după caz.

ART. 26

Anexele nr. 1 - 5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.